

ว้อยกรองสิบสองเดือน ๕๐

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประพันธ์ กุลวินิจฉัย*

บทว้อยกรองเกี่ยวกับประเพณี ๑๒ เดือนมีผู้ประพันธ์ไว้ในอดีตอย่างเช่น โคลงทวารา-
สมາล สมัยอยุธยาตอนต้น นิราศเดือน ของนายมีสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น ซึ่งในช่วงดังกล่าว
มาใช้วันเดือนปี ทางจันทรคติ ดังนั้นว้อยกรอง ๑๒ เดือนนี้จึงขอใช้วันเดือนปีทางสุริยคติเพื่อ
ให้สอดคล้องกับวันสำคัญที่เพิ่มเข้ามาใหม่ ในคำประพันธ์เป็นร้องกรองเช่น กากย์ กลอน
โคลง และฉันท์ ตามที่ยังนิยมแต่งกันอยู่ในปัจจุบัน หากผิดพลาดประการใดโปรดชี้แนะ

กวีนำ

* นิราศคือท่องเที่ยว ทัศนา

พาดีนเดือนธุรา แหน่งแท้

ได้เห็นลิงแปลกตา ปรากฏ อัศจรรย์แล

เป็นตั้งคลังศาสตร์แม้ เห็นอยล้ำเรมรอน

* ขอนำท่านเข้าสู่ ประดุบ้าน

ท่องเที่ยวไปดูงาน ของชาติ

นามปรากฏตระการ ตั้งเด่น

ส่งศรีชวนนิราศ ชื่อนั้นคือไทย

* จะครัวข้อหาดอ้าง ประเพณี

ทั้งสิบสองเดือนมี ประจักษ์แจ้ง

ดูงามเด่นเป็นครี เคียงคู่ ไถนา

งามสดใสไม่แล้ง ดุจแก้วรัตนฯ

* อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

๓๖๙ รวมบทความทางวิชาการ

เรื่อง “มหาอุปราชวิชาการ”

* เสน่ห์ไทยนี่นี้	ตรึงตรา
พาตีนใจดีนตา	ต่างชาติ
ท่องเที่ยวทั่วโลกฯ	หาไม่ เห้มีอนแข
มาที่ไทยไม่พลาด	ดีนเด่นตามชม
* เสน่ห์ชาติอยู่ที่	ประเพณี
เสน่ห์สตรีอยู่ที่	ส่งยิ้ม
แม่บ้านที่เสน่ห์ดี	อยู่ที่ อาหารนานา
เสน่ห์สงฟ์พงศ์พริม	เครื่องครัวด กิจ ตน (โคลง สุภาพ)

เดือนมกราคม(ปีใหม่)

* วันที่หนึ่งมกราเวียนมาถึง	พากำเน็งนิกถึงซึ่งปีใหม่
เป็นสากลนิยมกิริมายใจ	ที่คุนไทยรับมาเมื่อไม่นาน
ประเพณีของชาวตะวันตก	ฉลองกันทั่วโลกพาสุขศานต์
ประดับแสงสีเลี้ยงเพียงวิมาน	สนุกสนานเค้าท์ดาวน์นั่งเฝ้ารอ
ต่างคำนวยอายพรให้สุขลั้นต์	ทั้งของขวัญจัดสรรใส่หีบห่อ
ผู้กริบบื้นติดโบว์เป็นชั้นช่อ	ให้แม่พ่อเพื่อนพ้องอีกทั้งแฟน
เช้าตักบาตรทำบุญเพื่อหนุนศาสน์	ให้แคร์คลาดทุกโศกวิโยคแสน
ประสบโชคสมบัติอย่าขาดเคลน	ตลอดเดนเขตปีอย่ามีภัย
ได้รับพรจากผู้ใหญ่ในแผ่นดิน	องค์ภูมินทร์พระทรงประทานให้
แห่ปักเกล้าผ่องชาวประชาไทย	ขอเติดไฟให้ทรงพระเจริญ
ทุกศาสนាក่างมากล่าว wary พร	คำสุนทรสุดสวายไม่ขยายเชิน
ชั้นปีใหม่ทั้งที่ให้มีเงิน	ทั้งชวนเชิญให้ทำดีปีใหม่เรา
ฝ่ายพระสงฆ์ในพระพุทธศาสนา	ได้เวลาชยันโตโซ้วกับเขา

ตอนสิ้นสุดนับถอยการเค้าท์ดาวน์

* ถึงวันที่สิบสามของทุกปี

คือวันเด็กแห่งชาตินิรัศมา

เด็กที่ดีเป็นเครื่องตระ圭ล

ทั้งคุณครูก็สบ้ายไว้วัง

* แล้วก็มาถึงวันที่สิบหก

คือวันครูแห่งชาติของชาวไทย

คำว่าครูคำนี้มีความหมาย

เป็นเสมือนบิดและมารดา

เป็นเรื่องราววันปีใหม่เมกรา

เป็นวันดีของชาติประกาศว่า

เลี้ยงเพลงป่าเจ rak กองดัง

พาเพิ่มพูนผลได้ดังใจหวัง

เป็นความหวังของชาติให้ก้าวไกล

ที่ถูกยกให้เป็นวันสำคัญใหม่

เพื่อให้คิชย์ยนบไหว้วันทนา

ท่านว่าไว้ว่าเป็นทิศเบื้องขวา

น้อมบูชาเทิดไว้ในกมล

ได้ตีตราจารึกไม่สับสน

บรรพชนของไทยจำได้ดี

พระองค์օາຈทำยุทธหัตถี

เหล่าไฟรีแพ้พ่ายมลายไป

(กลอนสุภาพ)

เดือนกุมภาพันธ์(มาฆบูชา)

* มาถึงเดือนกุมภาพ

เห็นฟ้าดาวราพรา

มาฆบุญนวี

เทศกาลการบูชา

แสงเทียนระยิบยับ

สถาบูชనเวียนวนไป

สีบ้านประเพณี

แดนไทยเป็นแดนธรรม

หนุ่มสาวและแม่แก่

มองภาเมื่อปลายหน้า

เข้าคิมหันต์กาลเวลา

มาอยู่ที่เดือนกุมภาพ

พากลสมกิริมย์ใจ

แข่งแสงกับดาวราไส

ทุกวัดวาบูชาอราม

ให้เป็นเครื่องประเสริฐล้ำ

ทั่วโลกลือระเบื้อไป

ทั้งพ่อแม่เอาใจใส่

๓๗๐ รวมบทความทางวิชาการ

เรื่อง “มหาอุปราชวิชาการ”

ถืออุปเทียนมาลัย

หมู่ส่งม์เดินเวียนนำ

จุดเทียนแล้วเวียนขวา

แสงเทียนสดส่องหน้า

มองน้องต้องฤทธิ์

ลีบห้าค่าข้างขึ้น

แสงจันทร์ตระกรงงาม

นิราศไปไหว้บูชา

เราเดินตามไปข้างหน้า

รอบโบสถ์ฐานลานเจดีย์

ดูงานตามส่างครรชี

หวังเคียงคู่พธุกรรม

พาหวานซื่นในเดือนสาม

กับแสงเทียนที่เวียนวน

* วันสำคัญเดือนนี้

เพื่อให้อนุชน

วันที่สองกุมภาพันธ์

ผลงานอันเลิศล้ำ

เพื่อเกิดพระเกียรติพระ

ในหลวงของปวงไทย

กำหนดมีทวีผล

ได้สำนักรู้สึกจำ

ในว贾ประกาศยำ

เป็นวันนักประดิษฐ์ไทย

อัจฉริยะที่ยิ่งใหญ่

กังหันน้ำชัยพัฒนา

* ต่อด้วยวันที่สาม

วันหวานที่ผ่านมา

นีกถึงทหารหาญ

ลงครามโลกยิ่งใหญ่

*ถึงวันที่สิบสี่

เป็นวันที่สำคัญ

ประเพณีต่างชาติ

ชาวไทยรับເຄາມາ

ได้จดจำไม่กังขา

ทหารกล้าฝ่านศึกชัย

ที่รอนราญชีพตักษย

ครั้งที่สองมองย้อนกัน

เป็นวันที่มีสีสัน

วาเลนไทน์ที่รับมา

ที่นิราศเข้ามาหา

มอบความรักกันและกัน

* มาวันที่สิบเจ็ด

ขององค์พระราชนิยม

วันลงครามเก้าทับ

ความสำเร็จใหญ่เมหันต์

พุทธยอดฟ้าจุฬาโลก

กับคุ่ปรับตลอดศอก

พม่าพาอับโชค

แพ้พ่ายไปไม่กลับมา

* วันที่ยี่สิบสี่
ขององค์กษัตริยา
เป็นวันศิลปิน
ส่งเสริมให้ชาติไทย

สุดดีพระคุณค่า
พระเลิศหล้านภาลัย
แห่งชนินทร์ที่ยิ่งใหญ่
ยกย่องเหล่าศิลปิน

(กาพย์yanee๑)

เดือนมีนาคม(วันตรุษไทย,วันสตรีสากล,วันซั่งไทย และวันพระราชสมภพ ร.๓)

* เดือนมีนาย่างเข้า	เคล้าเคียง
ยินแต่คัพท์สำเนียง	หริ่งร้อง
เสียงร้องล้ำลาเพียง	ร้องส่ง
เป็นดุจเสียงแข็ช่อง	ส่งท้ายปลายปี
* ส่งท้ายปีเก่าไทย	ผ่านมาได้นับว่าบุญ
ยินดีทวีชนุน	ร่วมทำบุญวันตรุษไทย
* วันแรมสิบห้าค่ำ	เดือนสี่
ตามประวัติที่มี	ก่อนนั้น
เทศกาลส่งท้ายปี	ฉลองส่ง
ปีหนึ่งนั้นมันสั้น	อย่าได้มัวเวลา
* ก่อพระเจดีย์ทราย	วันตรุษไทยปลายปีหนู
เพื่อเพิ่มเติมต่อบุญ	พอตกค่าร้องรำกัน
* สนุกสนานเล่นร้อง	รำไป
ดังเช่นเพลงพวงมาลัย	เอี่ยเวื้อน
ทั้งสาวหนุ่มรำร่าย	โช้วอด

๓๗ ๒ ร่วมบทความทางวิชาการ

เรื่อง “มหาอุปราชวิชาการ”

เคียงคู่คล้อยกเยื้อง

โยกย้ายไปมา

*เอ่อระเหยล้อยมา

ได้พบใบหน้านวลไย

โ้อแม่ดอกลำไย

ขอดวงใจให้พีເອຍ

*วันที่แปดบงชี้

มีนา

กำหนดดีดีตรา

นำรู้

ให้เห็นค่าราقا

ເພສແມ

ผู้ที่รักและถูก

ເພື່ອລູກທຸກຄົນ

*วันสตรีสาгал

ขอทุกคนจำให้มั่น

อย่าล่วงละเมิดกัน

ເພສສັນພັນອົງຄວຣສັງວຣ

*ถึงวันต่อแต่นี้

กำหนด

ที่สิบสามประภู

นี่

วันยกย่องคช-

ສາຣເດັນ

เป็นสัตว์ใหญ่ไทยชี้

ສິ່ງເຫຼືອນາມ

*กำหนดวันช้างไทย

เป็นสัตว์ใหญ่ในสยาม

คู่บ้านคู่เมืองงาม

ອນຮັກໝົງປະຈັກໝົງໄທຍ

*วันที่สามสิบเอ็ด

ມີນາ

กำหนดดีดีตรา

ຝາກໄວ

เป็นวันที่เจ้าฟ้า

ປະສຸດ

พระนั่งเกล้าเทพไท

ປກເກລ້າຈາວໄທຍ

*วันพระราชสมภพ

ພສກນບນ້ອມເກລື

องค์พระนรบดี

ພຣະນັ່ງເກລ້າຂອງຈາວໄທຍ

(กาพย์ห่อโคลง)

เดือนเมษา (สงกรานต์)

* มาถึงเดือนเมษาคราหน้าร้อน
ประเพณีสงกรานต์ของคนไทย
ต่างจัดแขงแต่งบ้านกันสะอาด
ทั้งลานบ้านลานวัดไม่ขัดกัน
เมื่อถึงวันปีใหม่จะได้โชค
สงกรานต์ที่ปีใหม่โกล้ำเข้ามา
วันที่สิบสามสิบสี่และสิบห้า
ต่างจัดงานรื่นเริงทั้งกล่องรัว
เข้าทำบุญตักบาตรรองค่าสพระ
ฝากผ่านให้เปตญาติได้ชิดซม
บ่ายເສຫາถึงคราสนุกสนาน
เลือผ้าสายลีสันตระการงาม
น้ำสงกรานต์ยุคใหม่ใส่น้ำแข็ง
พากวัยรุ่นใช้ลูบปลีให้กัน
ตามถนนหนทางต่างขักไข่
เล่นสงกรานต์กับคนไทยได้ทุกคน
รถปีกอพบรรทุกน้ำเที่ยวทำหัว
เลี้ยวเข้าวัดสรงน้ำพระขอพรกัน
มาตอนค่ำเล่นร้องรำกันสนุก
มีเพลงฉ่อยรำตัดฟ้าไว
มาบัดนี้ทำที่กีบเปลี่ยนไป
เหมือนไส้เดือนสะตุ้งไฟก็ปานกัน
การแต่งกายก็ไม่เหมือนแต่ก่อน
เลือสายเดี่ยวทางเงรัดเห็นชัดดี

ได้พักผ่อนหยุดงานการห่วงไร่
ขึ้นปีใหม่เล่นน้ำชุมชนกัน
ช่วยปัดความให้ดีเป็นศรีสรรค์
ต่างช่วยงานวัดบ้านสะอาดตา
ผ่านทุกข์โศกสดใสรักษา
จะได้พาราบเรื่นทั้งครอบครัว
เดือนเมษาปีใหม่ไทยรู้ทั่ว
ดังไปทั่วเคล้าตนตรีปีประโคม
เป็นวาระอุทิศบุญตามเหมาะสม
หากขึ้นชุมทุกชั้นให้พั้นกรรม
ชวนเพื่อนบ้านเล่นน้ำกันชุมชน
ถือขันน้ำloyมาลีที่คีลีบาน
ทั้งมีแป้งดินสอพองเข้าพسان
จนหนาเวลี่เปยกปอนทั้งแปงปน
มีทั้งไทยต่างชาติเล่นผาดโผน
เมื่อผ่านพันต่างอยัยให้แก่กัน
สถากันทั่วถนนเปยกดังวสันต์
ต่างสุขสันต์สงกรานต์ทุกทุกปี
พาลีมทุกชั้นสุขสันต์กันเต็มที่
ต่างราวดีวากาເຍากัน
ตามสมัยร้องรำดูนำขัน
เพลงกีดังสนั่นดื่นมันดี
ดูเร้วันรัดรูปเบกีนี
เป็นแฟนซือย่างฝรั่งหลังเข้ามา

๓๗๔ รวมบทความทางวิชาการ

เรื่อง “มหาอุปราชวิชาการ”

เล่าให้ฟังด้วยอย่างพอให้เห็น

มิได้เป็นทั้งหมดตามกล่าวหา

ส่วนใหญ่ยังเป็นไทยเหมือนก่อนมา

เฝ้ารักษาจารีตประเพณี

จึงน้อมให้เป็นวันครอบครัวไทย

ขึ้นปีใหม่รักษาเป็นสุขศรี

ลงกรานต์มอบความสุขทุกฐานี

สวัสดีปีใหม่ไทยนิรันดร์

* ยังมีวันสำคัญในเดือนนี้

ที่บ่งชี้ประการไว้ให้มั่น

วันที่หนึ่งเมษาวันสำคัญ

ข้าราชการพลเรือนໄວ่เดือนใจ

* วันที่สองรองมาพาประจำปักษ์

วันอนุรักษ์มรดกตกทอดไว้

ให้นำถึงบรรพบุรุษไทย

ได้สร้างไว้ให้เราฝ่าดูแล

วันที่หกเมษาประจำปีมี

ไม่เคยลืมวันนี้อย่างแน่แท้

รำลึกถึงวันจักรีมิผันแปร

เตียงเซ้งแซ่ชื่นชมปฐมวงศ์

* มาถึงวันที่เจ็ดเดือนเมษา

เข้าได้ตีตราไว้ตามประسنค์

ให้ชาวโลกรู้เหตุจริง

เพื่อดำรงคงอยู่คู่โลกฯ

สมมติกันเป็นวันอนามัย

เอาใจใส่สุภาพกันเติดหนา

ให้ชีวิตยืนยาวรา渥เทรา

ทั้งเมตตาค้าจุนหนุนโลกเรา

* วันผู้สูงอายุบรรจุไว้

ตอกย้ำในวันส่งกรานต์ลูกหลานເฝົ້າ

ถือเป็นวันสำคัญของพวงเรา

ยາມແກ່ເຜົ່າຂອງພ່ອແມ່ດູແລກັນ

* วันครอบครัวของไทยก็ใหญ่ยิ่ง

ได้พักพิงกายใจຍາມໄຫວ່ວັນ

จะอยู่ใกล้หัวอีกมาเจอกัน

คราส่งกรานต์ที่ลิบลี่ເມພາຍນ

ท่องเที่ยวดูวันสำคัญในเดือนนี้

ตามที่ตีตราໄວ่ได้เพิ่มผล

อาจมีมากกว่านี้มีให้ยล

ເຊື້ອລືບຄັນດຳນານທີ່ຜ່ານມາ

(กลอนสุภาพ)

เดือนพฤษภาคม(วิสาขบูชา)

* มาถึงเดือนพฤษภา	ปลายร้อนแล้วหนา
ใกล้ฤดูฝนย่างกราย	
* แต่บางครั้งยังโปรดภรา	ดับความร้อนคลาย
ไร่นาพฤกษาชุมเย็น	
* ประเพณีเดือนนี้เด่น	อีกพระจันทร์เพ็ญ
วันวิสาขบูชา	
* ผู้คนต่างพากันมา	ธูปเทียนมาลา
เวียนเทียนในวันสำคัญ	
* นักขัตฤกษ์เทศกาล	รักช่วยจัดงาน
ณ พุทธมณฑลทุกปี	
* ท้องสนามหลวงก็มี	มณฑลพิธี
ประภาดโต๊ะหมู่บูชา	
* นิหารศการบรรยายธรรมฯ	จากวัดนานา
อิกหั้งองค์กรรมมากมาย	
* ช่วยกันแผ่อธรรมคำไฟ	บ้างชาบซึ่งใน
วิปัสสนาั่งกัณนานาน	
* โลกได้เห็นความสำคัญ	อเนกประการ
ประกาศรับรองก้องไป	
* ถึงวิสาขาราได	ต่างยกธงชัย
เป็นเกียรติวิเศษศักดิ์ศรี	

๓๗๖ รวมบทความทางวิชาการ

เรื่อง “มหาอุปราชวิชาการ”

* แก่พุทธศาสนา	จรรยาเมตต์
กับชาวพุทธทั่วโลก	
* ผลงานช่วยกันนำพา พุทธศาสนาคืบไปอย่างต่อเนื่อง	ปกปักษากัน
* สิบห้าค้ำเดือนหน้าไทย	ช่วยกันเลี้จ่า
เข้าวัดทำบุญสุนทาน(กาพย์ฉบับ)	

วันอภิธรรมบูชา

* แรมแปดค้ามีดมิด	หม่องหม่น
ผลส่งยัสสุชล	หลังลัน
เทพหงส์บุกชน	บ่นพร่า
พระที่ผ่านหลุดพัน	ลังเวชปลดปลง
*วันที่เจ็ดข้ามผ่าน	พันมา
เข้าสู่กาลเวลา	ฝากไว้
แรมแปดค้าล้าค่า	เดือนหนา
ตรัสรสั่งให้เผาได้	ไม่เว้นวันคืน
*วันที่พระโลกลนาถ	ปราศร่าง
เป็นถ่านເຄົດທັງວາງ	ฝากไว้
แม็กกาลผ่านนานอย่าง	ယາວຍິ່ງ
แต้มไม่ลืมเลือนได้	ต่างเผาบูชา
*ประเพณีสีบಥוד	ท้วไวย
ต่างก็จัดเทิดถวาย	นอบน้อม
ธูปเทียนอีกดอกไม้	เวียนรอบ บรรณา埶แล

สว่างไสวรายล้อม

รุ่งโรจน์เรืองงาม

(โคลงสุภาพ)

พีชมงคลจารดพระนังคัลฯ

* เกิดเป็นชวนาน นั้นมีคุณค่า ไถนาปลูกข้าว
ปลาบปลื้มฤทธิ์ ชาวยไทยผองเรา ที่ได้เข้าเฝ้า องค์พระราชา

* วันนี้เป็นวัน ที่พระราชนย์ จะเสด็จมา
ทรงเป็นประทาน พิธิมีค่า ของชาวยเรนา ปีติลันพัน

* แรกเริ่มคือวัน ที่รักจักกัน วันพีชมงคล
ณ วัดพระแก้ว เจริญพุทธมนต์ เพื่อให้พีชผล งอกงามเรืองรอง

* ทรงเจิมคันไถ ทรงพระสุหร่าย พีชพันธุ์กลั่นกรอง
พระยาแรกนา หาบเงินหาบทอง เหมือนพีเหมือนน้อง ร่วมในพิธี

* รุ่งเช้าวันใหม่ เริ่มการหว่านไถ พิธีเป็นครี
พระยาแรกนา เลี้ยงทายร้ายดี ฟ้าฝนปีนี้ ตกต้องตามกาล

* พระราชพิธี สืบทอดมาดี แต่ครั้งโบราณ
เมืองไทยเมืองทอง พื้น壤รักกัน ช่วยกันสืบสาน อัญคู่บ้านเมือง
(กษิภัยสุรังคนางค์)

วันสำคัญสากล

* ท่องเที่ยวไปในเดือนพฤษภา พบสีสันศาสนานส่งacrี
ตื่นตาตื่นใจไปกับประเพณี ปลูกชีไว้ให้ตื่นพาชื่นบาน

* มาถึงวันสำคัญของสากล เกิดจากผลมติคำริสรรค์
ของชนชาตินานาชาติร่วมกัน กำหนดวันสำคัญไว้มั่นคง

* วันที่หนึ่งพฤษภาคมค่ายิ่ง เป็นความจริงจากจิตคิดเสริมลั่ง^๑
ผู้ใช้แรงสร้างสรรค์งานมั่นคง และซื้อตรงต่อ กิจการงาน

๓๗๙ รวมบทความทางวิชาการ

เรื่อง “มหาอุปราชวิชาการ”

ได้แก่วันแรงงานแห่งชาติ
ที่ช่วยสร้างเศรษฐกิจนานัปการ

* วันที่เจ็ดต่อมาค่าอนันต์
พระภูมิพลมหาราชน ออาจองค์
ได้ชื่อว่าวันฉัตรมงคล
บรมราชภักดิ์เชกพระภูมิ
พระราชนพิธีบำเพ็ญกุศล
พระที่นั่งจักรีบรมพิมาน
เหล่านิกรักทำบุญอุทิศถวาย
ขอคุณหนุนนำช่วยค้าจุน

เข้าประภาศสุดดีทุกทุกท่าน
ให้ชาติยิ่งยืนนานและมั่นคง

พระอวตารเทวัญสวารค์ส่ง
สวารค์ส่งลงครองไทยธานี
กฎดลทรงครองซึ่งกรุงศรี
ประชาชีเช็ช่องก้องกั่วาน
สุวรรณเบญจดลมหาสถาน
สุรากัญจนวังวิจิตรอุทิศบุญ
เพื่อเกิดให้อุปถัมภ์ให้นำหนุน
ครองไօสูรย์นานนานนิรันดร

เดือนมิถุนายน(สลากราตรี)

* เดือนเยี่ยมเดือนมิถุน
เป็นวัฏจักรเวียนเพียรกววน
เดือนนี้มีประเพณีอยู่หลายอย่าง
แต่ไม่ค่อยโดดเด่นด้วยเป็นยาม
ราวดีอนเจ็ดเดือนแปดจันทรคติ
นึกขึ้นได้เป็นถูกทำไวร่นา
ผลหมายกรากไม้ราก็มาก
มะม่วงจะงาทุเรียนก็เพิ่มพูน
จึงเกิดมีประเพณีสลากราตรี
คราข้ายากหมากแพงตามตำรา
คนไม่อาจทำบุญหนุนพระสงฆ์
ด้วยฝนฟ้าไม่ตกต้องถูกกาล
ให้ถวายตามสลากราตรีกำหนด
หากใครได้ตรงตามพระรูปไป

เวียนวนมาบรรจบครบอีกหน
ให้ผู้คนโลดแล่นไปตามกรรม
ธรรมเนียมบางให้ไวในสยาม
หน้าฝนพรำโปรดปรายทำไวร่นา
คนดำเนินคิดทำอะไรหนา
เราควรมาคิดหาการทำบุญ
ไม่ลำบากซื้อหาให้เงินสูญ
เก็บกันไปทำบุญที่วัดวา
ตามพุทธฐานุญาตประวัติว่า
ณ ราชคฤห์พาราครังพุทธกาล
ตามจำนวนของตนอย่างที่ผ่าน
การทำทานจึงต้องมาเปลี่ยนไป
ต้องตามกฎหมายที่วางเอาไว้ให้
ให้ถวายรูปนั้นตามเบอร์ดี

ล่วงเลยมาถึงสมัยปัจจุบัน
สลาภภัตกลายเป็นประเพณี
แต่ความเชื่อของไทยบางท้องถิ่น
เชยากເອາະດັກແຫ່ງນິທານ
นางคือเทพธิดาพยากรณ์
รู้ฟันฟ้าอากาศตลอดปี
เมื่อถูกพระราชโภคเข้ามา
ให้ถวายสลาภภัตแล้วให้วอน
นีก็คือสีสันเดือนมิถุนา
แต่โบราณนานมาทั่วธานี

ถวายทานเปลี่ยนกันตามวิถี
ที่แสนดีของไทยได้ทำกัน
เมื่อได้ยินเรื่องเล่าแล้วน่าขัน
เป็นตำนานของนางยักษ์นี
ในบางตอนเป็นร่างนางยักษ์
แล้วบอกชี้ชานาเกษตรกร
จึงได้พากันทำตามคำสอน
จึงได้พรให้ร่านาข้าวปลาดี
ที่ว่ามาเพียงหนึ่งจักราชี
ตราบบอกชี้รายการธรรมของไทยโดย
(กลอนดอกสร้อย)

วันสิ่งแวดล้อมโลก

* ท่องเที่ยวมาถึงวันที่ห้า
กำหนดกันให้เป็นวันที่ดี
เรียกชื่อว่าวันสิ่งแวดล้อมโลก
เพื่อให้โลกสดใสได้ปรารมภ
ไม่ทิ้งของปฏิกูลให้พูนเพิ่ม
ให้ลูกหลานระวังและลังวร

มิถุนาเดือนใหม่วิไลศรี
เป็นวลีกລ่าวขานมานานนม
อุปโลกน์ขึ้นมาคุณค่าสม
ได้ชื่นชมกันนานนิรันดร
และส่งเสริมปลูกผังเฝ้าสั่งสอน
ได้อาการช่วยรักษา่าดูชุม

วันเปลี่ยนแปลงการปกครอง

* ถึงวันที่ยี่สิบสี่มิถุนา
ในประชาธิปไตยโอลันนิยม
ปีสองสี่เจ็ดห้าพานะหนึ่ง
ประวัติศาสตร์ชารีกรรสึกดี

ชาวไทยพารำลีกรรสึกสม
ได้ชื่นชมกันมาหลายสิบปี
ในหัวอกปั่นป่วนและขวัญหนี
จึงไม่มีวันลืมในเรื่องราว

๓๙๐ รวมบทความทางวิชาการ

เรื่อง “มหาอุปราชวิชาการ”

พระมหากรุณากุณค่ายิ่ง
องค์พระบาทสมเด็จพระปรมเกล้า
พระธรรมราตรัสดังประภาศิต
ว่าเราจะไม่มอบให้คนใด
จึงขอวนช่าวไทยให้ตระหนัก
สร้างประชาธิปไตยไทยเลิศล้น

เป็นขวัญมิ่งปวงไทยทุกหมู่เหล่า
ประทานเราซึ่งประชาธิปไตย
ให้สิริมงคลใจไทยทั้งหลาย
แต่จะให้ชาวไทยทุกๆ คน
ช่วยพิทักษ์รักษาให้เกิดผล
จะส่งผลให้ลูกหลานเรามั่นคง

วันสุนทรภู่

* สุนทรภู่บรมครุภารีไทย
ได้สมญาครุคุครุภี
คนสำคัญของโลกพายกย่อง
ประดิษฐ์ศาสตร์ Jarvis เห็นความเป็นไป
คำว่าไทยไครก์รู้อย่าดูถูก
ศาสตร์และศิลป์เชิดหน้าส่งงาม
ยี่สิบหกมิถุนาตามวาระ
สุนทรภู่บรมครุภารีไทย

นามก้องไปทั่วหล้าสั่งครี
ทั่วธานีคืนรู้อยู่ทั่วไป
ประกาศก้องปราษฎ์สยามนามยิ่งใหญ่
เจริญไว้ให้ดูเชิดชูนาม
เรากลูกภรีศรีสยาม
ถ้าคราตามบอกได้ไม่อายไคร
ควระวันทนีและนบไปหว
ล้านดวงใจเชิดชูว่าครุกลอน

เดือนกรกฎาคม (เข้าพรรษา อasaพหูชา)

* สักวารกรกฎาเวียนมาถึง
ฝนโปรยประพรมพื้นแผ่นผืนนา
โน่นช้าบ้านขวนขวยเตรียมข้าวของ
ชุดถวายสามเบญจรงค์คงนิยม
บังก์ทำขนมข้าวต้มมัด
มะพร้าวชุดบุตรชายก็ช่วยกัน
เตรียมข้าวปลาอาหารที่หาได้
ใช้ชีวิตเรียบง่ายได้ยั่งยืน

ให้คำนึงถึงกากลเข้าพรรษา
มองข้าวกล้าสาลีให้กิริมย์
ขันพาณรองรุ่จีที่สวยสม
นำออกซ์มความงามงามมีงาน
ลูกสาวตัดใบทองไว้ที่บ้าน
อีกพ่อบ้านจับปลาและหาพื้น
ตามท้องไว้ท้องนาป่าทั้งผืน
หลับหรือตื่นกับสายครั้งโบราณ

เข้าแต่งกายไปวัดในวันพระ^{*}
แต่งชุดไทยลายดอกพิกุลบาน
มาบัดนี้ประเพณีค่อยแปรเปลี่ยน
มีเวลา ráดตัวมัวห่วงใจ
ส่วนอาหารไม่ต้องทำเหมือนแต่ก่อน
มีโคนักแซนด์วิชหังพีซชา
การแต่งกายก็คล้ายคนฝรั่ง
ตามสมัยรุ่นเช่นนิยม
ค่าเวียนเทียนในวันอาทิตย์
ถึงอย่างไรก็ยังทำตามโบราณ
ประเพณีเข้าพรรษามีค่าล้น
ถูกผนึกสามเดือนเคลื่อนวันคืน
พระภิกขุวบูตรพุทธอินโนรส
ถ้วนไดรมาสสามเดือนไม่เคลื่อนย้าย

พังocrมະประเพณีที่สืบสาน
กระจะจันทน์หอมฟุ่งจรุ่งไป
กาลหมุนเวียนของบ้านเมืองรุ่งเรืองไป
หาเงินไว้ใช้ยามแก่ชรา
พอดีนอนอกไปเที่ยวซื้อหา
นาโคล่าเปปซี่ขอบฟ้า
เอกสารย่างหนังนกร้องสีทองผม
ทำกรงผูเมื่อนตัวเม่นแผ่นกะยาน
เป็นวันพระสิบห้าค่าตามโบสถ์วิหาร
เพื่อยืนยันความเป็นไทยให้ยั่งยืน
สีบุสโนธิพุทธศาสนาไม่ขาดชื่น
ไม่อาจfinข้อธรรมตามวินัย
ต้องกำหนดจำพรรษาห้อมถวาย
มอบใจกายถวายพุทธบูชาโดย

(กลอนสักวา)

วันลูกเลือแห่งชาติ

* สักวานี้มีความหวัง
แต่ดูสวยงามชาติละอาดพราوا
เดือนกรกฎาคมถึงเดือนที่เจ็ด
เพื่อรำลึกความหลังครั้งยังมี
วันที่หนึ่งพึงจำไม่ลำบาก
วันลูกเลือของชาติไทย
ทรงเห็นความสำคัญของลูกเลือ

หาร่มกางกันผนังระคนหนา
มองภูเขาป่าไม้เขียวชี
วันพิเศษพิ่มมาในเดือนนี้
จะชวนซึ้งให้ชมภิรมย์ใจ
พระขอฝากซื่อเลียงตั้งเรียงไว้
เริ่มขึ้นใน ร. หกที่ยกมา
ผู้ช่วยเหลือเป็นทานขันอาสา

๓๙๒ รวมบทความทางวิชาการ

เรื่อง “มหาอุปราชวิชาการ”

จึงทรงตั้งกองลูกเลือแต่นั้นมา

สองสี่ห้าสี่ปีพระราชทาน

สมเด็จพระมหาธีรราช

ทรงเป็นประฤทธิ์ดังมณีครีโอลัศวรรค์

๙ ทรงเห็นคุณค่านับอนันต์

พระราชนย์ของชาวไทยยิ่งใหญ่เชoyer

วันประชากรโลก

* สักวามถึงวันที่สินເອັດ

วันสำคัญของโลกบัญญัติกัน

เดือนที่เจ็ดແນ່ແກ້ໄມ່ແປຣັນ

กว่าพันล้านผู้คนແບບลັນໂລກ

ວ່າເປັນວັນປະຊາກສະຫຼອນດູ

ແຕ່ບາງຄນສຸຂສບາຍໄດ້ເຫັດໜູ

ມີຖຸກໝີໂສກຂັດສນກນຫດທູ່

ຈຶ່ງຕ້ອນມອບນໂຍບາຍໄວ້ດູແລ

ຊື່ວິດຕູແಡກຕ່າງອຍ່າງໜ່າງໄກລ

គົບຄຸມໄວ້ອ່າຍ່າໃໝ່ນາກເກີນໄປ

ໜ່າຍກັນແກ້ຜູ້ຄົນທີ່ລັ້ນໄໝລ

ໃຫ້ເກີດຄວາມສົມດູລວຸນູລົງົພລ

ເກີດປັບປຸງຫາແກ້ໄຂໄມ່ທັນກາຣນ໌

ທາງສາຍກລາງນີ້ໄວ້ໄດ້ແກ້ກັນ

ຂອງຜູ້ຄົນບັນໂລກທີ່ແປຣັນ

ຄ່າອັນຕີໄຫລົກໄຮໂສກເຂຍ

วันภาษาไทยแห่งชาติ

*สักวามถึงวันที่ຢືນເກົ່າ

ເປັນຄຳໄທຍ່າຍໄທຍ່າລະເລຍ

ໜ່າຍກັນເຜົາທັງດີງອຍ່ານີ້ງເຂຍ

ໃຫ້ຖຸກຕ້ອງຕາມຫລັກທີ່ຝາກໄວ້

ຈະກີເປີຍພຸດຈາກຮີ້ວ່າຄວາມ

ຕ້ວຮອເຮືອລອລິງອຍ່າຮວມຄວາມ

ຈົງອ່າຍ່າໃຫ້ຜິດເພີ່ນເຂາເພີ່ຍຮ້າມ

ອີກພາກພາດ່າງชาຕີເຂັ້ມສົມ

ຮັວລິນຕາມສບາຍໄມ້ໄດ້ກາຣ

ພັ້ນຂັດຫຼຸດດູໃໝ່ເຂົາກາຣ

ຫລັງໜື່ນໜົມໃຫ້ເສີຍງເຂົາພສານ

ທຶນຈັງຫວະກະຄຳໃຫ້ລ້າເລີສ

ຄໍາວ່າຈັນເປັນຫ້ານນ່າຫັນຈັງ

ເປັນດ້ວຍອ່າງລູກຫລານໄທຍ່າໄດ້ຈົ່ງ

ດູບຮຣຈິດເຮີຍງຮ້ອຍຄ່ອຍປຸກຟັງ

ດ້ວຍພະບາຫສມເດືອນກົມືພລ

ຄື່ອຄວາມຫວັງຂອງชาຕີມີອາຈລື່ມ

ທຽງທ່ວງລັ້ນພຸດຈາໄມ່ນ່າປລື່ມ

กาลต่อไปภายหน้าจะพาลีม
จึงบัญญัติเป็นวันภาษาไทย
ได้เป็นไฟลีบกอตตลอดมา

เพราะหยิบยึมต่างชาติมาพูดจา
 เทิดถวายในหลวงของปวงข้า
 ยกจะหาชาติใดเปรียบได้โดย

เดือนสิงหาคม(วันแม่แห่งชาติ)

* มาถึงสิงหาคมกิริมย์รื่น
 เนลิมฉลองวันแม่แห่งจักร
 เราเม่แม่คนเดียวคอยเกี่ยวรัก
 เฝ้าปลอบขวัญยามทุกข์ปลูกชีวี
 และพระแม่ชาวไทยก็มีมีหนึ่ง
 สมเด็จพระราชนีแม่ครีไทย
 วันที่สิบสองสิงหาเวียนมาถึง
 ดูบ้านเมืองเรืองรุ่งเพียงเทوا
 มีเมัดอกประดับลับบวที
 ดุจดวงดาวราตรีที่พร่างพราย
 นามหลวงกว้างใหญ่โสภาสว่าง
 พระที่นั่งจักรีวงศ์เทوا
 มีน้ำพุพวยพุ่งเป็นแสงสี
 ดูดื่นตาตื่นใจในสำเนียง
 มีโขนใหญ่ร่ายรำทำทีท่า
 หนูมานทหารลิงพระภูวนัย
 อีกลิเกรำตัดภาพยนตร์
 นักร้องดังดรามาประชัน
 บังร้องเพลงสายฝนและลมหนาว

ผ่านวันคืนมาได้ให้มีหวัง
 ชีวิตยังคงอยู่คุ่ความดี
 คอยปากปักป้องภัยไม่หลีกหนี
 ให้ลูกนี้รุ่งเรืองตลอดไป
 พระทรงเป็นที่พึงให้เราได้
 ปวงข้าน้อมถวายเทิดวันฯ
 ให้ตราตรึงดวงจิตกิโลหะ
 ทั้งเคหาเวียงวังประดับไฟ
 มีแสงลีระยับบนดันไม้
 ส่องแสงฉายระยิบยับจับนัยน์ตา
 เข้าจัดวางเวทีที่ตรงหน้า
 ประดับประด้ายล้อโมย่างพร้อมเพรียง
 ดังกินรีร่ายรำแล้วทำเสียง
 ช่าซ่าเลี่ยงแสงสีคิวไลซ์
 ตอนເພາກຽุลงกາເນືອງຍັກໜີໃຫຍ່
 องค์นารายณ์รามาواتาร
 วงศดนตรีปีโภนเลียงประสาน
 ฉลองงานวันแม่แห่ช้องคุณ
 เสียงยวนเย้าไฟเราะเสนาะหนุน

๓๙๔ รวมบทความทางวิชาการ

เรื่อง “มหาอุปราชวิชาการ”

ประسانเลียงหญิงชายแฝ์โกรุ่น
ได้เวลาหมาหมาคลิย়িং
จุดเทียนชัยถวายพระยาค่ำคืน

เกิดพระคุณแม่ไทยให้ยั่งยืน
ทั้งชายหญิงร่วมกันในวันชื่น
ทุกคนยืนร้องเพลงสุดดีๆ

วันวิทยาศาสตร์แห่งชาติ

* ถึงวันที่ยี่สิบแปดสิบหา
วิชาการทันสมัยในนานี
กำหนดให้เป็นวันวิทยาศาสตร์
ว่าชาติเรา kaum หน้าไม่แพ้ใคร
เกิดพระเกียรติองค์พระกษัตริย์เจ้า
รัชกาลที่สี่ที่ลือนาม
ทรงคำนวนแม่นยำล้ำเลิศ
สุริยุปราคา้มีแน่นอน
ครั้นถึงวันกำหนดไม่ลดละ
ไปรอดูที่ประจำบศรี
จึงได้สร้างราชานุสาวรีย์
เป็นตัวอย่างผงปลูกหลานไทย
จะหมั่นเพียรเรียนรู้อย่างหยุด
ให้ทำดีลีขั้วอย่ากลัวกัน

จึงรู้ว่าชาติไทยวิไลศรี
รุ่งระวีไม่แพ้ชาติใดได
ของชนชาติประกาศก้องรับรองได้
จาเรกไว้ให้รู้เชิดชูนาม
คือลั่นเกล้าจักรีศรีสยาม
พระลีกล้ำรอบรู้ดาราก
พระปรีชาบรรจิดลือกระฉ่อน
อย่าใจร้อนต้องรออีกสองปี
เต็จพระราชดำเนินจากกรุงศรี
สมฤดีเป็นจริงดังท่านฯ
เอาไว้ที่หว้ากอไม่สูญหาย
ให้จำไว้เนื่นนานนิรันดร์กาล
เป็นมนุษย์นั้นดีที่แข่งขัน
เป็นรางวัลให้ตัวอย่ากลัวเกรง

เดือนกันยายน(สารทไทย)

* เราเดินทางมาถึงเดือนที่เก้า
เพลินพิศชมประเพณีไปเรื่อยเรื่อย
เดือนกันยายนฤกษาเชี่ยวชี
มีพีชพันธุ์อัญญาหารที่งามเด่น
เป็นความสุขของชาวนาคราได้เห็น
ความอุดมสมบูรณ์เพิ่มพูนนำ

ระยะทางไกลยาวไม่เห็นดหนีอย
ลมพัดเฉียวยโซยมาพาชื่นเย็น
เชิญชวนซึ้งให้ชมภิรมย์เห็น
ดูดีนเด่นเต็มทุ่งอกรวงงาม
ผลงานเด่นในเรือนอาอันคลาคล้ำ
ก์ เพราะกำบูญทานก่อนกาลมา

จึงนำผลแรกได้ถวายพระ
จะเป็นบุญหนูนเรในภายหน้า
พากันนำร่วงข้าวกล้าสาลีอ่อน
เป็นยาคุข้าวเม่าอย่างที่เคย
บางครั้งทำเป็นมธุปายาส
นำไปเป็นเครื่องของถวายทาน
ประเพณีกลางปีของชาวยสยาม
จะรู้ซึ่งถึงความมีน้ำใจ
อีกความเชื่อเรื่องบรรพบุรุษ
มีปัญญาด้วยญาติกา
กดัญญาต่อบุพการี
จึงทำบุญถวายทานวันสารทไทย
อนึ่งทางภาคใต้ของไทยเทศ
มีความหมายลึกซึ้งกว่าถ้อยคำ
ภาคอีสานของไทยก็ใช้ยอด
เรียกว่าบุญข้าวสาเกหรือสารทไทย

ไม่ควรจะบริโภคก่อนเลยหนา
ขอได้อ่ายาขัดสนจนเงินเลย
ผ่านขั้นตอนการแปรແแลเฉย
ไม่ละเลยหลบหลีกเรื่องบุญทาน
กระยาสารทเลิศรสเป็นของหวาน
วันสำคัญเลื่องชื่อคือสารทไทย
ให้เห็นความสำคัญผลแรกได้
ของคนไทยที่ได้อบรมมา
ที่ลินสุดชีวิตมีในปัจจุบัน
อาจพลัดพาพาดพลังลงอบาย
เป็นผู้ที่ล่วงลับและดับหาย
อุทิศให้บรรพชนให้พันกรรม
เรียกว่าบุญชิงประตฟังดูชำ
ดูขาดทำด้วยศรัทธาที่จริงใจ
ไม่กดดอยศรัทธาน่าเลื่อมใส^๑
ลีบسانไกวัจนถึงปัจจุบัน

(กลอนสุภาพ)

วันศึกษาอกโรงเรียน

* มาถึงวันที่แปดเดือนกันยา
ถือเป็นการเรียนรู้ตลอดกาล
ญเนสโก้คงค์การประสานสั่ง
อย่าให้ด้อยโอกาสพัฒนา
ในพศศส่องห้าหนึ่งศูนย์
รำลึกวันแห่งโลกที่ซักนำ

ถึงวันที่ยี่สิบเดือนกันยา

วันสำคัญการศึกษาปรากฏนั้น
อย่าให้ผ่านเลยไปชั่งเวลา
เชิญชวนสร้างในเรื่องการศึกษา
การศึกษาอกโรงเรียนเพียรจัดทำ
เริ่มจำรูญเสริมส่งอุปถัมภ์
เพื่อตอกย้ำเรียนรู้หนังสือกัน

ก็มีค่าไม่น้อยไปกว่านั้น

๓๙๖ รวมบทความทางวิชาการ

เรื่อง “มหาอุปราชวิชาการ”

ถือเป็นวันเยาวชนได้ยกกัน	ความสำคัญยอดยิ่งกว่าสิ่งใด
เพื่อเกิดพระส่องกษัตริย์เยาวลักษณ์	ธ ทรงศักดิ์แต่ครั้งยังวัยใส
พระชนม์ข่ายังทรงพระเยาววัย	ทรงมีให้สมบัติขัติยา
พระมหาจุฬาลงกรณ์	พระทรงครรชกาลที่ห้า
อิกพระองค์ผู้ทรงพระอิศรา	พระนามว่าอานันทมหิดล
ทั้งส่องพระหน่อเนื้อขัติยา	พระชนม์เยาวลักษณ์ประจักษ์ผล
ทรงครองราชย์ครั้งยังเยาว์พระชนม์	ทั่วสกุลแซ่ซ่องสุดดี
จึงกำหนดเป็นวันเยาวชน	ประกาศผลประจักษ์เป็นศักดิ์ศรี
เกิดถวายส่ององค์พระภูมิ	ครบรอบปีได้รำลึกและตรึงก็จำ

เดือนตุลาคม(ออกพรรษา)

* สามเดือนละล่วงวัสจะฝ่าน	มนน้อมพระพรรษา
เพียรพรตวิเศษสุจริตา	สิถวายพระพุทธโอ
* เรียนรู้พระธรรมะสละเพศ	คิดเหตุกิเลโถ
อยู่ในวินัยพระสุคโต	สุขิตามนาเย็น
* พระใหม่มโนนมัสการ	ஸละบ้านจะยกเข็น
รอวันลະลานะวสเพ็ญ	จะละเพศะพรหมจารย์
* ป่าวรณาขามานสิน้ม	ศิรพร้อมจะจำนรรจ
ล่วงเกินแพชญุขอกัน	พระอภัยนะเพื่อนยา
* ก้ายวากพลาดมนจะผิด	ทุรจิตระเงิงหลง
อดโถเขอกัยจะมิพวง	ஸละลาละโถเขเวร
* ประเพณีสิงามารพิพัฒน์	สุจาร์สวิโรจน์เป็น

ลิงที่มีความจะสละเงิน

วรรณย์นิรันดร์กาล

(อินทริวิเชียรฉันท์)

วันปิยมหาราช

* มาถึงเดือนตุลา	ชาวประชาต่างชนชั้น
ประเพณีนิยม	ต่างยินดีและปรีดา
วันที่ยี่สิบสาม	ชาวสยามคงนึงหา
พระบิยะงค์ราชา	มหากษัตริย์ของชาติไทย
พวงมาล่าตั้งวาง	ทุกที่ทางเกิดถวาย
สักการะพระทรงชัย	บรรมรูปปิยราชนิยม
พระเป็นเหมือนบิดร	ของนิกรไทยไพศาล
บ้านเมืองเรืองโกราด	เป็นหลักฐานพระบิดา
เลิกทาสประกาศย้า	พระทรงทำไร้ปัญหา
ก็ด้วยพระบุญญา	ปวงประชาเกิดพระคุณ

(กาพย์ยานี)

เดือนพฤษจิกายน(ลอยกระทง)

* งามเยี่ยงงามดี	ประเพณีครีงามตามสมัย
เดือนมาถึงดิถุవิถีไทย	งามทั่วไปสวัสดิ์งามชวาลา
พฤษจิกาคราเพ็ญเดือนสิบสอง	ต่างหมายปองสุขสันต์กันทั่วหล้า
ประเพณีลอยกระทงลงคงคาน	งามส่งคิวไลซ์หาไดปาน
ทั้งจันทร์เพ็ญเด่นฟ้านภาภาค	งามวิลากเสี้ยอกเย็นและหอมหวาน
มีหนุ่มสาวเคียงคู่ดูสวยงาม	นำมีสการรอยพระบาทพุทธองค์
ถือประทีปธูปเทียนกระทงสวาย	ประดิษฐ์ด้วยธรรมชาติตามประสงค์

๓๙๘ รวมบทความทางวิชาการ

เรื่อง “มหาอุปราชวิชาการ”

มาล oy ลงธาราบุชาองค์
อธิษฐานให้ได้ดังใจคิด
เทียนประทีปก็อย่าลับดับไว
บังอธิษฐานกันไปให้สัมฤทธิ์
มีมากมายสมประสงค์พระองค์ฯ
ประเพณีของไทยช่างงามเลิศ
ช่วยรักษาให้อยู่คู่้านนิกร

ตั้งจิตตรงพระรัตนตรัย
จงloyติดเคียงคู่ธาราไฟล
ล่oyerอยไปเจนไกลลับสายตา
พรประสิทธิ์สมดังประกรณฯ
ได้วาห์ครองคู่ดูสมจินต์
แสนบรรเจิดนำชุมสมถวิล
ทำแผ่นดินไทยให้วีไลอย

————— ๛————— (กลอนดอกสร้อย)

เดือนธันวาคม(วันพ่อแห่งชาติ)

* เข้ามาถึงธันวาเดือนสุดท้าย
ต่างเตรียมการจัดงานวันสำคัญ
อันเป็นวันมหาสงเคราะห์
สมมติเทพนารายณ์渥渥
ทั้งเวียงวังวัดวาเศหาประดับ
ทั้งธงทิวธงชาติสะบัดวน
ดอกดาวเรืองเหลืองอร่ามงามนัก
ราชดำเนินสวายสตดช่างงาม
มองเห็นยอดปราสาทเป็นเชิงชั้น
จำหลักลายเลิศหรูดูรายพรรณ
เพลินพินิจพิศดูยามราตรี
ดังเวชยันต์ปราสาทขององค์อินกร
ประเพณีดีงามของยามนี้
ทั้งดนตรีปีพาทย์อีกร่ายร่าย

ปวงช้าวไทย ปรีเปรมเกษมศานต์
ทุกหน่วยงานชวนขยายต่างช่วยกัน
ขององค์พระภูวนัยหน่อสารรค
พระภูบาลมหาภูมิพล
ระยิบระยับดุจดาวบนเวหา
ตามถนนไม้ดอกประดับงาม
ดุประจักษ์เรียงรายจนล้นหلام
เรียงรายตามทางถึงหน้าเวียงวัง
ดุลลดหลั่นรายเรียงเพียงสววรค
ดังเทพธรม์เนรมิตวิจิตรจินต์
มีแสงสีสดส่องมองถวิล
ได้ยลยินลือเลื่องถึงเมืองไกล
ประชาชนเชเชซองฉลองใหญ่
น้อมถวายให้ทรงพระสำราญ

เป็นวันคล้ายพระราชสมภพ

ນາบระบูชาบัณฑามหาศาล

เจ็ดสิบเก้าผ่านพ้นพระชนมายุ

พระภูบาลของทรงพระเจริญ

วันรัฐธรรมนูญ

* วันที่สิบอันวามของพايس

ปวงชาวไทยชื่นชมกิริมย์หนุน

เมื่อมีพระมหากรุณาธิคุณ

ธรรมนูญมอบไว้ให้ไทยครอง

รัฐพิธีสำคัญในวันนี้

ประเพณีต่อเติมเฉลิมฉลอง

สืบทอดมาเลิศล้ำตามครรลอง

การปกครองระบบประชาธิปไตย

อนิจจาดุไปคล้ายอาทรอฟ

ต้องล้มลุกคลุกคลานหักคว่ำหงาย

มาครั้งแล้วครั้งเล่านาเครว้าใจ

เหวี่ยงถูกสถาปัตรคือให้เมืองยืน

ถูกนีกซ้าฉีกซากมากครั้ง

โยนทิ้งข้างแสนตรมและเขมขึ้น

นีแหลกคืออนิจจังไม่ยั่งยืน

ขอหยิบยื่นพุทธจนไว้จดจำ

เพราะกิเลสของคนไม่ย่นย่อ

มันเติมต่อติดตัวให้ตกต่อ

โลกโกรธหลงคดโงไม่กลัวกรรม

ก้าวถล่มในวังวนจนจนระอา

อันดวงจิตริษยานิจจาเอ่ย

จะหาคำเปรียบเปรียบอย่างไรหนา

มันฝังอยู่ในใจไทยประชา

ใครเด่นกว่าไม่ได้พ่ายแพ้ทาง

สามัคคีคือพลังช่วยสร้างชาติ

ตามพระราชดำรัสปวงราษฎร์ทั่ว

รวมพลังสร้างชาติประกาศวางแผน

คือแนวทางประชาธิปไตย

จงอย่าลืมพระพุทธศาสนา

ที่เคียงคู่ชาติมาแต่ไหนหนา

ถือได้ว่าเป็นเหมือนดั่งหัวใจ

ประชาธิปไตยจะก้าวหน้าสุภาพร

๓๕๐ ระบบความทางวิชาการ

เรื่อง “มหาอุปราชวิชาการ”

(กลอนสุภาพ)

คุณค่าของดอกไม้

* อันดอกไม้เปรียบได้ดังนารี	ดูสวยงามมาหากลากสีลัน
อีกทั้งกลินหอมหวานชวนชื่นบาน	ใส่เจกันดัง wang กลางหมู่ชน
ปวงมาลีที่กระจาดไร้ระเบียบ	นำมาเสียบร้อยมาลัยจึงได้ผล
เป็นระเบียบเรียงร้อยห้อยใจคน	เย็นกลมเมื่อได้กอดทัศนา
อันพระสงฆ์ที่มาจากสีทิศ	บัวชุตทิศชีวิตให้ศาสนา
ต่างฝ่าพันธุ์เชือชาตินิราศมา	ลงนาวดียกันดันดันไป
เคยต่างจิตต่างใจเริงดงงาม	เมื่อทำตามธรรมวินัยนำเลื่อมใส
เป็นระเบียบดังมาลาร้อยมาลัย	ประดับไว้ตรงหน้าพระประฐาน

